

منهای فوتبال

اولین شکست گرگانی‌ها به دست مه‌رام

هفته نهم لیگ برتر بسکتبال در حالی به پایان رسید که تالار بسکتبال آزادی شاهد حساس‌ترین دیدار هفته بود. رویارویی دو تیم مدعی مه‌رام تهران و شش‌پدری گرگان با بازیکنان نامدار و مهم‌تر از آن مربیان همیشه رقیبی که در اختیار دارند، دلیل حساسیت این دیدار بود. در پایان این دیدار طلسم شکست‌ناپذیری شهرداری گرگان که سرمربی تیم ملی را بالای سر خود دارد، شکست آن هم تنها با یک اختلاف امتیاز کمتر نسبت به حریف، نتیجه این شکست سقوط یک پله‌ای برای شاگردان مه‌رام شاهین طبع بود در حالی که شاگردان مصطفی هاشمی با وجود برد در رده پنجم باقی ماندند. هر چند گرگانی‌ها بارها به داوری این دیدار اعتراض کردند. در دیگر دیدارهای این هفته از رقابت‌ها نفت آبادان به مصاف توفارقدن آذر شهر رفت و با برد ۸۱ بر ۶۱ برابر این تیم و با توجه به شکست گرگانی‌ها برابر مه‌رام هم به رده دوم جدول صعود کرد و هم تنها تیم بدون باخت جدول رده‌بندی شد. شمیمدر قم در رقابت با مشهدی‌ها ۷۸ بر ۷۰ پیروز شد تا همچنان در رده چهارم باشد. ذوب آهن اصفهان نیز در دیدار خانگی برابر رعد پادفند صاحب سومین برد فصل خود شد. این دیدار ۸۲ بر ۵۹ به سود ذوبی‌ها تمام شد. همچنین اکسون تهران را غلبه بر نیروی زمینی با نتیجه ۸۲ بر ۷۰ جایگاه ششمی خود را تثبیت کرد و شورا و شهرداری قزوین هم ۷۶ بر ۶۹ نتیجه دیدار خانگی برابر شهرداری بندرعباس را واگذار کرد. در نهایت پتروشیمی بندر امام ۸۳ بر ۷۶ مس کرمان را شکست داد. در پایان دیدارهای هفته نهم، جایگاه تیم‌های صدرنشین و سه تیم ته جدولی تغییر نکرد اما جایگاه هفت تیم دستخوش تغییراتی شد.

۱۸ والیبالیست در اردو

تیم ملی والیبالی ایران طبق برنامه از امروز باید برای حضور در رقابت‌های انتخابی المپیک وارد اردو شود. چندی پیش امیر خوش‌خبر، سرپرست تیم ملی اعلام کرده بود که تیم ملی در دیداری دوستانه به مصاف تونس خواهد رفت. گفته می‌شد فدراسیون والیبالی تونس حاضر است تمام هزینه‌های سفر و اقامت در ایران و برگزاری این مسابقات تدارکاتی را نیز بپردازد، اما علی‌فناحی، سرپرست دبیری فدراسیون والیبالی از لغو این بازی و مذاکره با قطر و مصر صحبت کرده بود. فناحی گفت: «حضور این تیم‌ها هم در ایران قطعی نیست، اما تلاش می‌کنیم تا حتماً با یکی از این دو تیم بازی تدارکاتی برگزار کنیم.» مسابقات والیبالی انتخابی المپیک ۲۰۱۷ تا ۲۲ دی به میزبانی شهر جیانگمن چین برگزار می‌شود. تیم ملی ایران در مرحله گروهی این پیکارها با تیم‌های چین، چین تایپه و قرقاستان رقابت خواهد کرد. در همین راستا ایگور کولاکوویچ ۱۸ والیبالیست را به مرحله نخست اردو دعوت کرده است. مجتبی میرزاجانیپور، مسعود غلامی، علی اصغر مجرد، جواد کریمی، محمدرضا موذن، پوریا یلی، رضا عابدینی، سلیم چپرلی، محمدطاهر وادی، سعید جواهری، امین رضوی، محمود رسولی، امیرحسین اسفندیار، علی رمضان، امین اسماعیل‌نژاد، محمدجواد معنوی‌نژاد، علی شفیعی و محمدرضا حضرت‌پور این ۱۸ بازیکن هستند.

یزدانی به ایرانمال رفت

حسن یزدانی، قهرمان وزن ۸۶ کیلوگرم کشتی آزاد جهان در سال ۲۰۱۹ که در نوزدهمین دوره لیگ برتر کشتی آزاد در ترکیب تیم تا ثبت جهانی توس روی تشک رفت، برای جام باشگاه‌های جهان با تیم بازار بزرگ ایران به توافق رسید. قرارداد یزدانی با تیم بازار بزرگ ایران با همراهی کیومرث محرابی سرپرست و پژمان درستکار سرمربی این تیم در محل سازمان لیگ امضا شد. این نابغه جویباری در سال المپیک تصمیم گرفته در تمامی مسابقات باشگاهی شرکت کند و آمادگی خودش را بالاتر ببرد. همچنین امیرحسین زارع، مه‌رام نصیری، نادر حاج‌آقایی و محمد مهدی یگانه جعفری دیگر کشتی‌گیرانی بودند که قرارداد خود را با تیم بازار بزرگ ایران امضا کردند تا این تیم را در ششمین دوره مسابقات جام باشگاه‌های جهان همراهی کنند.

ششمین توپ طلا هم از مدار زمین خارج شد

بازگشت فرازمینی!

«حالا برو توپ طلا را به خانه بیاور.» این جمله‌ای بود که جیمز میلنر بعد از گل زنی‌های این هفته و بر جیل فن‌دا یک برای او نوشت اما حتی قبل از این گل‌ها هم، لئومسی می‌دانست که «برنده» توپ طلا شده است. لئو دو شب قبل از مراسم توپ طلا، ریش‌هایش را تراشید، یک شب قبل از مراسم در زمین اتلنتیکو غوغا کرد و سرانجام دوشنبه شب، به عنوان بهترین بازیکن سال دنیا انتخاب شد. او حالا اولین فوتبالیست تاریخ است که به چنین دستاوردی می‌رسد. مردی که توپ فوتبال به پاهایش و توپ طلا به دست‌هایش می‌چسبد.

تغییر بدهد و با اشتیاق بیشتری فوتبال بازی کند. او نه تنها ناامید و عصبانی نشد، بلکه با قدرت به زمین برگشت و با طراوت همیشگی بازی‌اش، سالی شگفت‌انگیز را سپری کرد. یک سال بعد از مراسم توپ طلای ۲۰۱۸، لئو کامودر بیج به سالن مراسم توپ طلای ۲۰۱۹ آمد و این جایزه بزرگ را با دستان خودش به مسی تقدیم کرد. حالا لئو دوباره روی بلندترین قله فوتبال دنیا ایستاده بود. هر چند که او اگر برنده هیچ جایزه‌ای

آر باز هنورد

پاییز سال قبل بود که لئو مسی، در رای‌گیری فرانسه فوتبال حتی در میان چهار فوتبالیست برتر دنیا هم قرار نگرفت. برای بازیکنی در قیام‌های او، این یک «شکست» بزرگ محسوب می‌شد. شاید خیلی از ستاره‌های بزرگ دنیای فوتبال، هرگز تحمل روبه‌رو شدن با چنین شکست‌هایی را نداشتند اما لئو پذیرفت که او باید چیزی را در خودش

هم نمی‌شد، باز هم در عصر خودش، بهترین، کامل‌ترین و سزاوارترین ستاره بود. از این دهه، می‌توان به عنوان «دهه مسی» در فوتبال نام برد. او اولین توپ طلا را در دست ۱۰ سال قبل، پس از سه‌گانه تاریخی پپ گواردیولا و تیمش به‌دست آورد. دنیای فوتبال حالاً مشغول تحسین فوق‌ستاره آرژانتینی شده بود و او بالاخره به جمع فوتبالیست‌های برنده توپ طلا در تاریخ، راه پیدا کرد. یک سال بعد، توپ طلا بازمی‌گردد به زمین مسی و

نداشت. او در یک سال ۹۴ گل زد و کورد تاریخی گل‌های گرد مولر در یک سال میلادی را شکست. پس از چهارمین توپ طلای پیاپی امانوئل فرماید آلس فاصله گرفت. او توپ طلای پنجم را سال ۲۰۱۵ پس از قهرمانی در اروپا به دست آورد و حالا پس از چهار سال، تبدیل به اولین بازیکن تاریخ با ۶ توپ طلا شد و از رقیب همیشگی‌اش رونالدو نیز عبور کرد. گل‌های طلایی‌ها، همیشه از «توپ طلا» مهم‌تر بوده‌اند. او ۲۴ ساعت قبل از مراسم، در آخرین ثانیه‌های دیدار با اتلنتیکو به همه نشان داد که چرا با فوتبالیست‌های دیگر فرق می‌کند. واکنش سیمثونه به این گل، خودش به تنهایی گویای همه چیز است. چولو با جنب و جوش همیشگی‌اش در کنار زمین، مشغول تماشا می‌شد. صحنه بود اما درست بعد از حرکت تماشاچی و گل مسی، برای ستاره آرژانتینی دست زد و به تحسین او پرداخت. سرمربی اتلنتی‌پور داشت که با هیچ چیزی، نمی‌توان نبوغ استثنایی مسی را متوقف کرد. لاپولگا در سال ۲۰۱۹، قهرمان لیگ قهرمانان نشد اما تا یک قدمی رسیدن به فینال این تورنمنت پیش رفت. او بار سارا به نیمه‌نهایی برودر بازی رفت نیمه‌نهایی نیز، دوبار دروازه لیورپول را باز کرد. شاید اگر به جای والورده یک مربی متوسط هم روی نیمکت بلوگران نشسته بود، این تیم هرگز کامبیک‌انگیز در تجربه نمی‌کرد. بار سارا با مسی دوباره قهرمان لالیگا شد و در کوپا دل‌ری نیز به دیدار نهایی رسید. مسی در شروع فصل جدید نیز در خشان ظاهر شد و آبی‌ناری‌ها را به صدر جدول لالیگا رساند. لئو فصل گذشته در ۳۴ بازی لالیگای ۲۰۱۹ گل زد و برای ششمین بار برنده جایزه پیچیچی شد. او کفش طلای فصل قبل را نیز برای ششمین بار

یک سال بعد از مراسم توپ طلای ۲۰۱۸، لوکا مودر بیج به سالن مراسم توپ طلای ۲۰۱۹ آمد و این جایزه بزرگ را با دستان خودش به مسی تقدیم کرد. حالا لئو دوباره روی بلندترین قله فوتبال دنیا ایستاده بود

از آن خودش کرد. او بهترین گل‌زن لیگ قهرمانان و بهترین پاسور فصل اروپا نیز لقب گرفت. مسی با آرژانتین نیز به مدال برنز کوپا آمریکا دست پیدا کرد. سال ۲۰۱۹ تا اینجا برای این ستاره ۴۶ گل و ۱۷ پاس گل به همراه داشته است. همانطور که انتظار می‌رفت رونالدو در مراسم حاضر نشد و فن‌دا یک نیز با وجود فصل درخشان، به لحاظ فردی قابل مقایسه با سوپرستار کاتالان‌ها نبود تا توپ طلا، دوباره در دست‌های آشنای لئو قرار بگیرد.

«خانواده» مسی، نقش پررنگی در این مراسم داشتند. بعد از تولد اولین فرزند او اواخر سال ۲۰۱۳، بعضی‌ها به این باور رسیده بودند که فوتبال دیگر برای مسی «همه چیز» نیست و او بخشی از انگیزه‌اش را از دست داده است. حالا اما انگار این بازیکن، انگیزه تازه‌ای کشف کرده و آن، خوشحال‌نگه داشتن اعضای خانواده‌اش است. واکنش متیو به توپ طلای پدرش روی صندلی‌های مراسم فرانس فوتبال، همه آن چیزی است که یک پدر برای رسیدن به آن تلاش می‌کند. تلفیقی از غرور و افتخار. مسی حتی پس از این جایزه نیز متوقف نخواهد شد. او از همین حالا به طرف هفتمین توپ طلای زندگی ورزشی‌اش حرکت می‌کند.

سوزه روز

مرور همه جوایز مراسم توپ طلا

دنیای فوتبال علیه ترامپ!

مراسم توپ طلا در سال ۲۰۱۹، با حواشی به مراتب کم‌تری نسبت به مراسم سال گذشته برگزار شد. دوره قبلی این مراسم، سروصداهای زیادی به پا کرد و اعتراض‌های زیادی را برانگیخت اما این بار فرانس فوتبال، تصمیم گرفت مراسم را در فضای آرام‌تر و با هیاهوی کم‌تری برگزار کند. مجری آشنای مراسم، ستاره سابق باشگاه چلسی دید به دروگبا بود. مردی که البته خودش هرگز نامزد توپ طلا نشد اما سال‌های درخشان را در فوتبال اروپا سپری کرد و چندبار نیز جایزه مرد سال فوتبال آفریقا به دست آورد. مهم‌ترین جایزه این مراسم، به «لئو مسی» رسید. او اصلاً فاصله زیادی با ویرجیل فن‌دا یک نداشت و تنها با «هفت امتیاز» بیشتر نسبت به او، برنده این عنوان ارزشمند شد. براساس آرای توپ طلا، لئو صاحب ۶۸۶ امتیاز شد و فن‌دا یک با ۶۷۹ امتیاز، در

اتفاق روز

در باره آن‌هایی که به علیرضا بیرانوند «ظلم» کردند

بازنده سربلند، بازنده‌های سرافکنده

چهره علیرضا بیرانوند پیش از شروع مراسم برترین‌های سال آسیا، خودش گویای همه چیز بود. او می‌دانست که قرار است جایزه به بازیکن دیگری برسد و این «گاهی تلخ» را به خاطر «شیرین کاری» یک مدیر خاص تجربه کرده بود. بیرو مرد سال هم که نباشد، باز هم یک بازنده سربلند است. یک قهرمان ملی که بارها در زمین مسابقه‌ها، به کمک فوتبال ایران آمده و کارهای مفیدی انجام داده و خواهد داد. بازنده‌های سرافکنده، آن‌هایی هستند که عملاً هیچ هنری به جز افشاگری تویتری ندارند. آن‌ها که هیچ قدمی برای فوتبالیست‌های ایرانی بر نمی‌دارند و آن وقت دیگران را به ظلم کردن به آن‌ها متهم می‌کنند. در فوتبال ایران، یک «علیرضا بیرانوند» داریم که با سرسختی فوق‌العاده و تلاشی دیوانه‌وار، توانسته خودش را از لباس کارواش به لباس دروازه‌بانی شماره یک تیم ملی برساند. در

مراسم توپ طلا این بار به جای کاخ در یک سالن تئاتر برگزار شد و همین اتفاق، زیبایی‌های بصری زیادی به مراسم بخشیده بود. حتی مقایسه یک دقیقه از این مراسم با مراسم بهترین‌های سال قاره آسیا که همان روز برگزار شد، تفاوت‌های زیادی را میان این دو قاره عیان می‌کند.

نفر دوم این فهرست شد و الکس مورگان نیز در رده سوم بهترین بازیکنان زن دنیای فوتبال در سال ۲۰۱۹ قرار گرفت. این برای دومین سال در طول تاریخ است که به بازیکن زن برتر سال نیز توپ طلا اهدا می‌شود.

در بین فوتبالیست‌های زیر ۲۱ ساله در سال ۲۰۱۹، جایزه «کوپا» به ماتئاس دلیخت ستاره سابق آژاکس و فعلی باشگاه یوونتوس رسید. دلیخت این عنوان را بالاتر از جیدن سانچوز و ژاولو فلیکس تصاحب کرد. او فصلی استثنایی را در فوتبال هلند پشت سر گذاشت و علاوه بر قهرمانی در جام‌های داخلی، با آژاکس به نیمه‌نهایی لیگ قهرمانان اروپا نیز راه پیدا کرد. شروع این بازیکن جوان در یووه البته در خشان نبوده است. او و نامزدش مثل همیشه در این مراسم، به شدت جلب توجه کردند. جایزه لئو یاشین یا همان بهترین گلر سال نیز همان‌طور که واضح به نظر می‌رسد، به آلیسون بکر اختصاص پیدا کرد. گلر برزیلی لیورپول، نقشی انکارنشده در قهرمانی این تیم در اروپا داشت و علاوه بر این، به همراه کشورش نیز به قهرمانی رقابت‌های کوپا آمریکا رسید.

تیم ملی، نامزد جایزه مرد سال باشد. اما در همین فوتبال و در همین ورزش، متأسفانه مدیری هم داریم که پست «روابط عمومی» را دائماً از آن خودش کرده اما به جای وزارت، باید حقوقش را از مدیرعامل «تویتر» بگیرد. چرا که هر چیزی را ابتدا در تویتر منتشر می‌کند و سپس به آن فکر می‌کند. در همین ورزش، مدیری داریم که باید اصول اولیه روابط عمومی را بلد باشد اما برای آن که در تویتر «فیواس‌ستار» شود و مورد توجه قرار بگیرد، توی ذوق گلر تیم ملی می‌زند و از برنده نشدن او خبر می‌دهد. در همین ورزش، مدیری داریم که دائماً «طلوع دوباره» تیم ملی با مارک ویلموتس حرف می‌زند اما حالا دیگر صحبتی درباره این مربی بلژیکی ندارد. مدیری که در ماه‌های پایانی کی‌روش، برای به هم زدن تمرکز مرد پر تعالی تلاش کرد. معلوم نیست این مدیر در این ورزش چه دستاوردی داشته که باید وزیر به وزیر، در سمش حفظ شود. یعنی وزرا بروند و بایبند و او همچنان، روی صندلی‌اش باشد. با مدیریتی که او و امثال او دارند، ورزش ایران هرگز برنده جایزه مرد سال نخواهد شد. ما فوتبالیست‌های فوق‌العاده‌ای داریم که همه آن‌ها می‌توانند چنین جایزه‌هایی را به دست بیاورند

اما با این مدیریت، عناوین بزرگ برای همیشه از دستمان دور خواهد ماند! اگرکرم عقیق وقتی یک پسر نوجوان بود، استعدادش را کشف کردند و او را در کمپ اسپریر پرورش دادند. او هر روز پخته‌تر شد و حالا در اوج جوانی، ستاره تیم ملی قطر و باشگاه السد به شمار می‌رود و رکورد پاس گل در یک دوره از جام ملت‌ها را هم شکسته است. اگر مدیران فوتبال و ورزش ایران نیز به جای وقت گذاشتن برای تویتر، برای کشف استعدادها برنامهریزی می‌کردند، علیرضا بیرانوند خیلی زودتر کشف می‌شد، به این اندازه زجر نمی‌کشید، در تهران آواره نمی‌شد و مجبور نبود برای زنده نگه داشتن رویایش، تن به هر کار سختی بدهد. علیرضا نماینده هیچ مدیر و هیچ وزارتی نیست. او محصول رنج است. او روی پای خودش ایستاده و خودش به تنهایی رشد کرده است. همین حالا هم لطف می‌کند که ایستادش بین سه گز بنه‌نهایی را متعلق به فوتبال ایران می‌دانند. چرا که این فوتبال، برای او هیچ کاری انجام نداده است. چرا که این وزرا، کوچک‌ترین قدمی برای او برنداشته‌اند. چرا که این مدیران روابط عمومی، حتی به درستی نمی‌دانند که فوتبال چیست. امروز از ظلم به

بیرو حرف می‌زنیم اما ظلم اصلی را خودمان با نادیده گرفتن استعدادهای نسل جوان مرتکب شده‌ایم. ما که وظیفه داریم ورزش را متحول کنیم اما سرگرم تویتر هستیم. ما که انگار در مسابقه بلاهت، خراب شدن رویاهای دیگران را زودتر از هر کس دیگری جشن می‌گیریم. ما که وظیفه خودمان را انجام نمی‌دهیم اما از اینکه ای.اف.سی وظایفش را به درستی انجام نمی‌دهد گلّه‌مندیم! مرد سال آسیا، یک ستاره است اما تردیدی هم وجود ندارد که این وسط، لابی‌ها در انتخاب برنده نقش ایفا می‌کنند. چرا که اگر ملاک قهرمانی جام ملت‌ها باشد، معز علی به مراتب شایسته‌تر از عقیق بوده اما از آن جایی که معز اصالتاً یک آفریقایی است، این جایزه را به او نمی‌دهند. سال گذشته هم ای.اف.سی در یک شوخی بزرگ، مدافع چپ باشگاه السد را به عنوان مرد سال آسیا انتخاب کرد. همان السدی که در زمین خودش برابر پرسپولیس شکست خورده بود اما مدیران ما همچنان در خواب زمستانی به سر می‌برند. نه لابی کردن را بلدند و نه واکنش نشان دادن در دست را می‌شناسند. نه می‌توانند پشت ستاره‌ها بایستند و نه مسئولیت‌شان را در این مورد می‌پذیرند.